

Sygn. akt VIII U 257/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Janina Kościelniak
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 9 lipca 2014 r. w Gliwicach

sprawy J. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 stycznia 2014 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonej prawo do emerytury począwszy od 9 lipca 2014 r.

(-) SSO Janina Kościelniak

VIII U 257/14

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zaskarżoną decyzją z dnia 10.01.2014 r., odmówił ubezpieczonej J. B. przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, w oparciu o przepisy ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. z 2009 r., Dz. U. nr 153, poz. 1227), ponieważ do dnia 1.01.1999 r. odwołująca nie udowodniła wymaganego 15 -letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Od w/w decyzji odwołanie wniosła skarżąca, żądając jej zmiany. W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że w okresie od 29.10.1980 r. do 14.09.1981 r., gdy była zatrudniona w Kombinacie Budowlanym w G., wykonywała pracę na stanowisku suwnicowej, co uzasadnia przyznanie jej prawa do żądanego świadczenia.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko zajęte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona urodziła się w dniu (...)

W dniu(...)skarżąca ukończyła 55 lat.

Skarżąca, na dzień 1 stycznia 1999 r., legitymuje się ponad 20-letnim stażem okresów składkowych i nieskładkowych.

Ubezpieczona nie jest członkiem OFE.

ZUS zaliczył odwołującej do stażu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych 14 lat, 1 miesiąc i 18 dni, co obejmuje następujące okresy zatrudnienia:

- od 22.11.1976 r. do 17.08.1979 r. w Fabryce (...), na stanowisku „obsługa suwnic”,

- od 6.10.1986 r. do 28.02.1989 r. w Hucie (...) S.A., na stanowisku suwnicowej,

- od 6.03.1989 r. do 16.10.1994 r. w (...) Sp. z o.o. w Z., na stanowisku suwnicowej,

- od 17.10.1994 r. do 31.12.1998 r. w (...) Sp. z o.o. w Z., na stanowisku suwnicowej.

Organ rentowy nie uwzględnił natomiast przy obliczaniu okresu pracy odwołującej w warunkach szczególnych, zatrudnienia w Kombinacie Budowlanym w G. od 29.10.1980 r. do 14.09.1981 r. na stanowisku operatora suwnic, ponieważ za ten okres odwołująca przedstawiła jedynie karty wynagrodzeń potwierdzone przez archiwum oraz świadectwo pracy, bez wskazania w tych dokumentach odpowiedniego rozporządzenia resortowego podaniem działu, pozycji i punktu tego rozporządzenia, które wskazywałyby, że skarżąca w w/w okresie pracowała w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W okresie od 29.10.1980 r. do 29.09.1986 r. ubezpieczona była zatrudniona w Kombinacie Budowlanym w G. na stanowisku operatora suwnicy.

Przedmiotem działalności w/w zakładu była produkcja prefabrykatów, tj. płyt wykorzystywanych do budowy bloków mieszkalnych. Kombinat Budowlany w G. dzielił się na oddziały mieszczące się na jednej hali. Odwołująca pracowała w Oddziale Forem bateryjnych w charakterze suwnicowej.

Ubezpieczona wykonywała obowiązki stanowiące część cyklu produkcyjnego prefabrykatów. Zadaniem suwnicowej było najpierw wlanie betonu do forem bateryjnych, wożonego na poszczególne oddziały wózkami szynowymi, a następnie wyciąganie z tych forem, już zastygłych, uformowanych w nich płyt, które były przekazywane dalej.

W/w czynności suwnicowej skarżąca wykonywała przez osiem godzin dziennie nie podejmując innych prac.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o: akta organu rentowego, akta osobowe ubezpieczonej za okres jej zatrudnienia w G. od 29.10.1980 r. do 29.09.1986 r., zeznania świadków w osobach S. O. oraz A. J., wyjaśnienia ubezpieczonej

Sąd uznał zebrany w sprawie materiał dowodowy za spójny i kompletny, a przez to mogący stanowić podstawę prawdziwych ustaleń w sprawie. Sąd w szczególności dał wiarę zeznaniom świadków w osobach S. O. oraz A. J.. Wyżej wymienieni pracowali z ubezpieczoną w okresie spornym w tym samym zakładzie pracy, co pozwala przyjąć, że dysponują oni dostateczną wiedzą w przedmiocie rodzaju i zakresu wykonywanych wówczas przez odwołującą obowiązków.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

W zakresie określenia wieku emerytalnego, o którym mowa w art. 32 ust.1 w/w ustawy, rodzajów prac lub stanowisk oraz warunków, na podstawie których ubezpieczonym przysługuje prawo do emerytury art. 32 ust. 4 odsyła do uregulowań Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.).

Zgodnie z treścią § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Natomiast jak stanowi § 1 ust. 1 i 2 rozporządzenie stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia, zwanych dalej "wykazami".

W myśl § 3 i 4 rozporządzenia, pracownik który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w załączonym do rozporządzenia wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

1. osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet,
2. ma wymagany 25- letni okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Stosownie do treści powoływanego rozporządzenia Rady Ministrów, prace wymienione w wykazie A, dziale III, poz. 86, figurujące pod nazwą „obsługa suwnic” są pracami w warunkach szczególnych.

Okolicznością sporną w niniejszej sprawie był ustalenie, czy odwołująca legitymuje się 15-letnim okresem pracy w warunkach szczególnych wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Sąd uznał, że ubezpieczona wykazała 15-letni staż pracy w warunkach szczególnych.

Jak wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego, zadaniem odwołującej w związku z pracą na stanowisku suwnicowej w (...) Kombinacie Budowlanym w okresie spornym, było najpierw wlanie betonu do forem bateryjnych, a następnie wyciąganie z tych forem, już zastygłych, uformowanych w nich płyt, które były przekazywane dalej. Z uwagi na fakt, że zakres obowiązków powierzonych i faktycznie wykonywanych przez ubezpieczoną mieści się w zakresie prac wymienionych w wykazie A, dziale III, poz. 86 rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r., a prace te były wykonywane przez skarżącą przez osiem godzin dziennie, Sąd stwierdził, że skarżąca w okresie spornym, tj. od 29.10.1980 r. do 14.09.1981 r., wykonywała pracę w warunkach szczególnych.

Fakt wykonywania przez skarżącą w/w czynności przez osiem godzin dziennie, nie podejmując innych prac, przemawia za stwierdzeniem, że ubezpieczona pracowała stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Z uwagi na fakt, że zakres obowiązków powierzonych i faktycznie wykonywanych przez ubezpieczoną mieści się w zakresie prac wymienionych w wykazie A, dziale III, poz. 86 rozporządzenia Rady Ministrów z 1983 r., Sąd stwierdził, że skarżąca w okresie sporym, tj. od 29.10.1980 r. do 14.09.1981 r., wykonywała pracę w warunkach szczególnych.

Bez znaczenia pozostaje przy tym okoliczność nieprzedłożenia przez skarżącą świadectwa pracy w warunkach szczególnych za w/w okres sporny. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem, nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Reasumując, Sąd uznał, że ubezpieczona spełniła wszystkie przesłanki od którym uzależnione jest przyznanie emerytury w obniżonym wieku emerytalnym. W związku z powyższym Sąd przyznał ubezpieczonej żądane świadczenie, poczynając od dnia 9.07.2013 r., tj. od dnia złożenia wniosku o przekazanie środków z OFE za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Biorąc wszystkie powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.

SSO Janina Kościelniak

ZARZĄDZENIE

1.(...)

2. (...)

3. (...)

G., dnia

(...)

(...)